

MARIA ERDMAN

Carl Philipp Emanuel Bach: Pièces Caractéristiques Wq 117

Carl Philipp Emanuel Bach

Pièces Caractéristiques Wq 117

Fantasia fis-moll Wq 67

Rondo e-moll 'Abschied von meinem Silbermannischen Claviere' Wq 66

Maria Erdman – klawikord

Maria Erdman

Klawikordzistka i organistka, a także teoretyk muzyki. Absolwentka Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie i Conservatorium van Amsterdam oraz uczestniczka kursów mistrzowskich z zakresu gry i improwizacji organowej. Występuje z koncertami na festiwalach muzycznych w Polsce i za granicą jako solistka oraz realizatorka partii basso continuo. Szczególną uwagę poświęca muzyce dawnej i muzyce doby romantyzmu. Działalność koncertową łączy z pracą badawczą nad źródłami repertuaru polskiego i historyczną praktyką wykonawczą. W 2006 roku nakładem wydawnictwa Acte Préalable ukazał się jej debiutancki trzy płytowy album z rejestracją utworów zebranych z kancjonału S.S. Klarysek w Starym Sączu z 1768 roku. Erdman uczy gry na klawikordzie w Akademii Muzycznej w Poznaniu i w Akademii Muzycznej w Krakowie, a także wykłada na Letnich Kursach Metodycznych Muzyki Dawnej w Warszawie.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Wielka Środa, 1 kwietnia 2026, godz. 17:30

Ratusz Głównego Miasta, ul. Długa 46

ENSEMBLE CORRESPONDANCES / SÉBASTIEN DAUCÉ

Johann Sebastian Bach: Kantaten BWV 106, 150, 131, 4

Johann Sebastian Bach

Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit (Actus tragicus) BWV 106

Nach dir, Herr, verlangst mich BWV 150

Aus der Tiefen rufe ich, Herr, zu dir BWV 131

Christ lag in Todesbanden BWV 4

Ensemble Correspondances

Sébastien Daucé – kierownictwo artystyczne, pozytyw

Sébastien Daucé

Organista, klawesynista, założyciel i szef Ensemble Correspondances, którym dyryguje od instrumentu. Wraz ze swym zespołem, założonym w 2008 roku po ukończeniu studiów w Conservatoire national supérieur de musique et de danse w Lyonie, eksploruje repertuar francuski czasów Grand Siècle (XVII wiek), występując we Francji, w Europie, Azji i obu Amerykach oraz nagrywając płyty dla Harmonii Mundi. Równolegle zajmuje się dydaktyką: od 2012 roku w Le Pôle supérieur de Paris, a także prowadzi prace badawcze: współpracuje z czołowymi badaczami muzyki siedemnastowiecznej, regularnie publikując artykuły i biorąc udział w ważnych projektach dotyczących praktyki wykonawczej. Ma też tytuł „artysty stowarzyszonego” Fundacji Royaumont.

Ensemble Correspondances

Zespół wokalistów i instrumentalistów prowadzony przez klawesynistę i organistę Sébastiena Daucé. Swą nazwę czerpie z poezji Baudelaire'a, łącząc także muzykę z innymi sztukami pięknymi. Ansambl sięga po twórczość kompozytorów cieszących się zasłużoną sławą, jak Charpentier, ale też ożywia utwory mniej dzisiaj znane, choć wykonywane i doceniane w swoich czasach – jak dzieła Antoine'a Boësseta czy Etienne'a Moulinié'a – podkreślając wciąż aktualną nowoczesność ich brzmienia. Zespół ma na swoim koncie kilka płyt, z których każda spotkała się z entuzjastyczną reakcją krytyki, a wybrane zdobywały najbardziej prestiżowe nagrody fonograficzne. Występuje na najważniejszych festiwalach we Francji oraz w innych krajach europejskich czy Japonii; pojawia się w programach wiodących radiofonii europejskich.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Wielka Środa, 1 kwietnia 2026, godz. 20:00

Centrum św. Jana, ul. Świętojańska 50

WERONIKA PAINE

George Frideric Handel: Suites de Pièces pour le Clavecin HWV 434-442 (1733)

George Frideric Handel

Suites de Pièces pour le Clavecin HWV 434-442 (1733)

Suite B-dur HWV 434

Chaconne G-dur mi 21 Variationen HWV 435

Suite d-moll HWV 436

Suite d-moll HWV 437

Suite e-moll HWV 438

Suite g-moll HWV 439

Suite B-dur HWV 440

Suite G-dur HWV 441

Prélude et Chaconne G-dur mit 62 Variationen HWV 442

Weronika Paine – klawesyn

Weronika Paine

Wyróżniana nagrodami klawesynistka, koncertująca w Europie, jak i poza granicami kontynentu. Kształciła się w renomowanej Scholi Cantorum Basiliensis, gdzie studiowała grę na klawesynie u Andrei Marcona oraz grę na organach historycznych u Wolfganga Zerera, a także prywatnie u Christophe'a Rousseta w Paryżu. Występowała na renomowanych festiwalach muzyki dawnej, takich jak: Internationale Händel-Festspiele Göttingen, Musikfestspiele Potsdam-Sanssouci, Festival Oude Muziek Utrecht, Festival d'Ambronay. Wraz z zespołem Régence sonore została dwukrotną laureatką Göttingen Händel Competition w 2024 roku (nagroda Bärenreiter Urtext-Preis i Sustainable-EEEMERGING Prize) oraz otrzymała nominację do nagrody Koryfeusz Muzyki Polskiej w kategorii „odkrycie roku 2024”. Jako założycielka projektu „La reine danse” wraz z choreografką Zuzanną Grzegorowską stara się kontekstualizować swoje wykonania poprzez łączenie z innymi dyscyplinami artystycznymi, a także wykłady i publikacje.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Wielki Czwartek, 2 kwietnia 2026, godz. 17:30

Ratusz Głównego Miasta, ul. Długa 46

THE TALLIS SCHOLARS / PETER PHILLIPS

Juan Esquivel de Barahona: Missa pro defunctis

Juan Esquivel de Barahona

Missa pro defunctis a 5

Dominique Phinot

Lamentationes Jeremiae Prophetiae a 6

Bartomeu Càrceres

Lamentation Lamech: O vos omnes

Giovanni Pierluigi da Palestrina

Lamentationes Jeremiae Prophetiae a 6

The Tallis Scholars

Peter Phillips – kierownictwo artystyczne

Peter Phillips

Światowej sławy dyrygent, wykonawca i badacz muzyki dawnej. Szczególnym polem jego zainteresowań jest muzyka renesansu, którą studiował w Oxfordzie. Tam też w 1973 roku założył The Tallis Scholars – ansambl sakralnej muzyki a cappella, który prowadzi nieprzerwanie do dziś, wykonawszy ponad 2000 koncertów. Jest uznanym popularyzatorem polifonii renesansu, którą propaguje w postaci koncertów, nagrań i artykułów, jak również prowadząc kursy mistrzowskie i warsztaty chóralne na całym świecie. Jest także dyrektorem artystycznym kursów chóralistyki The Tallis Scholars Summer Course. W 1980 roku powołał do życia

wydawnictwo płytowe Gimell, a od 1995 roku jest właścicielem i wydawcą czasopisma „The Musical Times”. Oprócz działalności z Tallis Scholars współpracował z BBC Singers, Collegium Vocale Gent i Nederlands Kamerkoor.

The Tallis Scholars

Angielski ansambl muzyki dawnej, założony przez Petera Phillipsa w 1973 roku. Na przestrzeni lat zyskał renomę wśród zespołów wykonawstwa historycznego, a zdobywając „Gramophone Award” w 1987 roku potwierdził swoją pozycję jako jednej z czołowych grup wykonujących renesansową wokalną muzykę sakralną. Ceniony przede wszystkim za czystość i przejrzystość brzmienia, pozwala słuchaczowi wychwycić subtelne detale renesansowej polifonii. Zespół koncertuje na całym świecie, wykonując zarówno w miejscach świeckich jak i sakralnych, np. w Kaplicy Sykstyńskiej czy Bazylice Santa Maria Maggiore. The Tallis Scholars posiada bogaty dorobek dyskograficzny, na który składa się kilkadziesiąt płyt. Dorobek, w tym seria dziewięciu nagrań w projekcie wydania wszystkich mszy Josquina des Prez przed 500. rocznicą śmierci kompozytora. W 2024 roku wyszła najnowsza płyta z muzyką Roberta Fayrfax, wyróżniona „Editor's choice” magazynu „Gramophone”.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Wielki Czwartek, 2 kwietnia 2026, godz. 20:00
Dwór Artusa, ul. Długi Targ 43–44

KRZYSZTOF GARSTKA / ALEKSANDER MOCEK

Les Métamorphoses du Clavecin

Jean-Baptiste Lully

Marche pour la cérémonie des Turcs (Le Bourgeois gentilhomme LWV 43)
Chaconne de Galatée (Acis et Galatée LWV 73)
Passacaille d'Armide (Armide LWV 71)
Chaconne des Scaramouches, Travelins et Arlequins (Le Bourgeois gentilhomme LWV 43)

Jean-Philippe Rameau

Fatal Amour (Pigmalion RCT 52)
Présent des Dieux (Castor et Pollux RCT 32)
Entrée de Polimnie (Les Boréades RCT 31)

François Couperin

Troisième Concert Royal
Le Parnasse ou L'Apothéose de Corelli. Grande Sonate, en Trio

Jean-François Dandrieu

Sonata en trio op. 1 nr 1

Gaspard Le Roux

Suite d-moll

Krzysztof Garstka – klawesyn

Aleksander Mocek – klawesyn

Krzysztof Garstka

Klawesynista i pedagog, absolwent Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie oraz studiów podyplomowych w szwajcarskiej Schola Cantorum Basiliensis. Studiował również w Universität für Musik und Darstellende Kunst Graz. W 2018 roku uzyskał stopień doktora w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina, gdzie obecnie pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Organów i Klawesynu. W centrum jego zainteresowań jest przede wszystkim siedemnasto- i osiemnastowieczna muzyka wokально-instrumentalną oraz dawna opera. Pierwsze kroki w prowadzeniu zespołów stawiał z założoną przez siebie orkiestrą instrumentów historycznych Gradus ad Parnassum. Zespół ten brał udział w realizacji takich produkcji operowych, jak „La serva padrona” Pergolesiego, „Koronacja Poppei” Monteverdiego oraz „Aci, Galatea e Polifemo” Handla. Od 2018 roku jest kierownikiem muzycznym Zespołu Instrumentów Dawnych Polskiej Opery Królewskiej „Capella Regia Polona”. Poprowadził z nim szereg spektakli operowych, m.in. „Rodelindę” Handla, „Orfeusza” Monteverdiego, „Dydonę i Eneasa” Purcella oraz „Scene Buffe” A. Scarlattiego.

Aleksander Mocek

Klawesynista i pedagog. Zainteresowanie dawnymi instrumentami klawiszowymi rozwinął podczas studiów pod kierunkiem Magdaleny Myczki w Krakowie oraz Roberta Hilla we Fryburgu Bryzgowijskim. Podczas Internationaler Bach Wettbewerb w Lipsku został laureatem trzech nagród: Bärenreiter-Preis (2014), nagrody

European Union Baroque Orchestra „dla najbardziej obiecującego klawesynisty konkursu” (2014) oraz nagrody publiczności w finale (2018). Na XXI Festiwalu Bachowskim w Świdnicy w 2020 roku zbiorem „Kunst der Fuge” rozpoczął projekt wykonania wszystkich dzieł klawesynowych Bacha. Występuje również z recitalami monograficznymi – od wirginalistów angielskich na muselarze po cykle pieśni Schuberta na fortepianie historycznym. Prowadzi klasę klawesynu w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Wielki Piątek, 3 kwietnia 2026, godz. 17:30
Ratusz Staromiejski, ul. Korzenna 33/35

ACCADEMIA BIZANTINA / OTTAVIO DANTONE / SUZANNE JEROSME / DALPHINE GALOU

Giovanni Battista Pergolesi: Stabat Mater / Nicola Porpora: Lezioni per il Mercoledì Santo

Giovanni Battista Pergolesi

Stabat Mater P 77

Concerto per violino e orchestra B-dur P 36

Nicola Porpora

Lezione Prima a voce sola di Soprano per il Mercoledì Santo

Lezione Seconda a voce sola di Alto per il Mercoledì Santo

Suzanne Jerosme – sopran

Delphine Galou – alt

Alessandro Tampieri – skrzypce

Accademia Bizantina

Ottavio Dantone – kierownictwo artystyczne, klawesyn

Ottavio Dantone

Klawesynista i organista, dyrygent i dyrektor zespołu Accademia Bizantina, z którym zarejestrował szereg zapadających w pamięć płyt, zarówno z muzyką instrumentalną, jak i operową. Po błyskotliwych sukcesach konkursowych odniesionych w połowie lat 80., zyskał natychmiastowe zainteresowanie krytyki i publiczności. W 1989 roku rozpoczął współpracę z orkiestrą Accademia Bizantina, a w roku 1996 został jej dyrektorem. Pod jego kierunkiem zespół osiągnął wyjątkową pozycję na świecie. Jako dyrygent prowadzi zarówno zespoły kameralne, jak i orkiestrowe, rozszerzając swój repertuar o dzieła okresu klasycyzmu i romantyzmu. Od 1999 roku wiele uwagi poświęca dziełom operowym, zwłaszcza zapomnianym, nie zaniedbując jednak działalności solowej. Nagrywał m.in. dla wytwórni Decca, Deutsche Grammophon, Naïve, Harmonia Mundi, zdobywając wiele międzynarodowych nagród.

Delphine Galou

Specjalizująca się w repertuarze barokowym mezzosopranistka, współpracuje z takimi zespołami, jak Balthasar Neumann Ensemble, I Barocchisti, Accademia Bizantina, Collegium 1704, Venice Baroque Orchestra, Il Complesso Barocco, Les Siècles, Les Arts Florissants, Le Concert des Nations, Ensemble Matheus, Les Musiciens du Louvre Grenoble, Le Concert d'Astrée, Les Ambassadeurs, Les Talens Lyriques, występując na najważniejszych scenach operowych i festiwalach Europy. Regularnie też prezentuje się jako koncertująca solistka, goszcząc m.in. na Festival de Beaune, gdzie po występach w „Rinaldo” i „Alessandro” Handla, „Semiramidzie” Porpory, „Juditha triumphans”, „Orlando furioso” i „L'incoronazione di Dario” Vivaldiego otrzymała znakomite recenze. Blisko związana jest także z Operą w Zurychu, śpiewa tam partie Medora w „Orlando” i Damiry w „La verità in cimento” Vivaldiego oraz Ottona w „L'Incoronazione di Poppea” Monteverdiego.

Suzanne Jerosme

Francuska sopranistka wykonująca szeroki repertuar operowy. Jest absolwentką Guildhall School of Music and Drama w Londynie oraz Hochschule für Musik und Tanz w Kolonii. Po studiach została zaangażowana do Theater Aachen, gdzie pozostała stałą członkinią zespołu do sezonu 2023/2024. Śpiewaczka uczestniczyła w wielu międzynarodowych konkursach (finalistka Internationaler Gesangswettbewerb für Barockoper „Pietro Antonio Cesti”) i festiwalach (Innsbrucker Festwochen der Alten Musik, Bayreuth Baroque Opera Festiva, Klangvokal Musikfestival Dortmund, Händel-Festspiele Karlsruhe). W swoim dorobku ma różnorakie role, takie jak Poppea w „Koronacji Poppei” Monteverdiego, Blanche de la Force w „Dialogues des Carmélites” Poulenc’a, Zerlina w „Don Giovannim” czy Despina w „Cosi fan tutte” Mozarta, Maria w „West Side Story” Bernsteina, Lauretta w „Giannim Schicchi” Pucciniego. Wcielała się również w Bellezzę w „Il Trionfo del Tempo e del Disinganno” Handla, rolę tytułową w „La Calisto” Cavallego oraz Helenę w „Śnie nocy letniej” Brittena.

Accademia Bizantina

Grupa należy do najbardziej rozpoznawalnych dziś zespołów muzyki dawnej na międzynarodowej scenie. Powstała w 1983 roku z założeniem uprawiania muzyki w stylu i jakości kameralistyki „niczym wielki kwartet smyczkowy”. Początkowo rozwijała się we współpracy z takimi artystami, jak Jörg Demus, Riccardo Muti, Luciano Berio, wreszcie Stefano Montanari, który pozostając przez 20 lat koncertmistrzem orkiestry doprowadził ją do idei wykonywania muzyki od XVII do XIX wieku na instrumentach z epoki. Od 1989 roku jako klawesynista współpracuje z Accademią Ottavio Dantone, który w 1996 roku został jej dyrektorem. Orkiestra występuje w najbardziej prestiżowych salach i podczas największych festiwali. Liczne nagrania, realizowane dla wytwórni Decca, Harmonia Mundi, Naïve, Deutsche Grammophon, Onyx, regularnie zdobywały entuzjastyczne recenzje, prestiżowe nagrody, jak Diapason d'Or czy Midem Classic Award, czy nominację do Grammy. Od 2024 roku Accademia Bizantina pełni funkcję orkiestry-rezydenta na Innsbrucker Festwochen der Alten Musik.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Wielki Piątek, 3 kwietnia 2026, godz. 20:00
Dwór Artusa, ul. Długi Targ 43–44

MONIKA KAŻMIERCZAK

Johann Adam Reincken: Klavierwerke

Johann Adam Reincken

Suita IV C-dur IJR 5

Suita VII G-dur IJR 6

Partite diverse sopra l'Aria 'Schweiget mir von Weiber nehmen'

Monika Kaźmierczak – carillon

Monika Kaźmierczak

Absolwentka gdańskiej Akademii Muzycznej oraz Nederlandse Beiaardschool w Amersfoort. Stypendystka Miasta Gdańska i rządu niderlandzkiego. Naukę gry na carillonie rozpoczęła w 2000 roku podczas kursów u Gerta Oldenbeuvinga, organizowanych przez Muzeum Historyczne Miasta Gdańska. W 2005 roku uczestniczyła w kursach mistrzowskich w Belgii prowadzonych przez Geerta D'hollandera. Od 2001 roku gra na gdańskich carillonach, a od 2018 roku nominalnie piastuje funkcję carillonistki miejskiej. Jest laureatką międzynarodowych konkursów gry na carillonie. Aktywnie koncertuje w Polsce i na świecie. Prezeska Polskiego Stowarzyszenia Carillonowego w latach 2011–2015 oraz kierowniczka Chóru Mieszczan Gdańskich w latach 2006–2017. Obecnie jest adiunktem Akademii Muzycznej w Gdańsku. Organizatorka m.in. kilku edycji Muzycznego Święta Miasta, Letnich Koncertów Carillonowych czy Gdańskiego Festiwalu Carillonowego. W 2021 roku zarejestrowała nominowany do statuetki Fryderyka album „Contemporary Carillon” (Anaklasis). Uhonorowana Nagrodą Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury „Splendor Gedanensis” za rok 2020 oraz odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Wielka Sobota, 4 kwietnia 2026, godz. 17:30
Ratusz Głównego Miasta, ul. Długa 46

ODHECATON / PAOLO DA COL

Paolo Aretino: Sabato Sancto. Lamentationes et Responsoria

Paolo Aretino

Sabato Sancto. Lamentationes et Responsoria

In Primo Nocturno

In Secundo Nocturno

In Tertio Nocturno

Odhecaton

Paolo Da Col – kierownictwo artystyczne

Paolo Da Col

Śpiewak, organista, dyrygent i muzykolog. Studiował muzykę w Conservatorio Giovanni Battista Martini w Bolonii i muzykologię na Universidad de Venecia Ca' Foscari oraz w Centre d'études supérieures de la Renaissance w Tours. Od najmłodszych lat koncentrował swoje zainteresowania na repertuarze muzyki renesansowej i

przedklasycznej, stale łącząc badania z występami. Od ponad dwudziestu lat jest członkiem licznych włoskich zespołów wokalnych. Od 1998 roku prowadzi zespół wokalny Odhecaton. Prowadził (z Luigim Ferdinandem Tagliavinim) „L'Organo” – magazyn poświęcony muzyce organowej i współpracował jako krytyk muzyczny z różnymi czasopismami specjalistycznymi. Kieruje katalogiem muzycznym wydawnictwa Arnaldo Forni w Bolonii, jest redaktorem wydań muzyki instrumentalnej i wokalne, autorem katalogów zbiorów muzycznych i esejów o historii muzyki wokalne. Współpracuje przy krytycznym wydaniu dzieł Gesualda i Tartiniego. Obecnie jest bibliotekarzem Conservatorio di Musica Benedetto Marcello di Venezia.

Odhecaton

Jeden z najlepszych włoskich zespołów męskich specjalizujący się w wykonawstwie muzyki renesansu i baroku. Swą nazwę zawdzięcza pierwszemu drukowanemu zbiorowi muzyki polifonicznej „Harmonice Musices Odhecaton”, wydanego przez słynnego Ottaviano Petrucciego. Trzon repertuaru grupy obejmuje twórczość kompozytorów franko-flamandzkich, w szczególności Obrechta, Josquina i Compère'a. Niezwykle istotny jest wkład zespołu w odkrywanie i rejestrowanie zapomnianych dzieł muzyki dawnej, m.in. twórczości siedemnastowiecznych kompozytorów hiszpańskich i portugalskich z rejonu Wysp Kanaryjskich oraz muzyki kościelnej A. Scarlattiego. Ich zaangażowanie dla muzyki dawnych mistrzów doceniane jest przez badaczy, jak i krytykę, co znajduje potwierdzenie w licznych nagrodach i wyróżnieniach. Zespół prowadzony przez Paolo Da Col posiada bogaty dorobek fonograficzny oraz regularnie występuje na najważniejszych europejskich festiwalach. W 2018 Odhecaton roku został uhonorowany Premio Abbiati, przyznawaną przez Narodowe Stowarzyszenie Krytyków Muzycznych we Włoszech.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Wielka Sobota, 4 kwietnia 2026, godz. 20:00
Dwór Artusa, ul. Długi Targ 43–44

MACIEJ SKRZECZKOWSKI

Benjamin Cosyn: Keyboard Music

Benjamin Cosyn

Prelude (MB 1)
Pavan and Galliard (MB 2)
Why ask you? (MB 13)
Ground (MB 6)
Dorick Prelude (przypisywane Cosynowi, MB XIV/59)
Alman (MB 36a)
Coranto (MB 36b)
Sarabande (MB 36c)
What you will (MB 18)
Sir Robert Southwell's Galliard (MB 24)
Prelude (MB 40)
[Voluntary II] (MB 42)
[Voluntary III] (MB 43)
[Voluntary IV] (MB 44)
Ground (MB 5)

Maciej Skrzeczkowski – klawesyn

Maciej Skrzeczkowski

Klawesynista i pianista specjalizujący się w wykonawstwie historycznym. Laureat wielu nagród w konkursach w Polsce i za granicą, m.in. III nagroda w Concorso Internazionale di Clavicembalo w Mediolanie w 2019 roku oraz I nagrody i nagrody specjalnej wydawnictwa Outhere na Musica Antiqua Competition w Brugii w 2023 roku. Studiował w Koninklijk Conservatorium w Hadze i w Conservatorium van Amsterdam. Artysta koncertował w wielu miejscach w Polsce, Francji, Belgii i Japonii. W 2019 roku brał udział w premierowym nagraniu „Concertino per clavicembalo e dieci strumenti” Romana Palestra z Sinfonią Iuventus i Łukaszem Borowiczem, jest aktywnym propagatorem twórczości Franciszka Lessla. W 2024 roku nakładem wydawnictwa Ricercar ukazał się jego debiutancki solowy album pt. „The Real John Bull” prezentujący bogactwo twórczości angielskiego kompozytora, nagrany w całości na wirginalach angielskich i flamandzkich.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Niedziela Wielkanocna, 5 kwietnia 2026, godz. 17:30
Ratusz Głównego Miasta, ul. Długa 46

LES MUSICIENS DE SAINT-JULIEN / FRANÇOIS LAZAREVITCH / TIM MEAD / JAMES HALL

Ode on the Death of Mr Henry Purcell

Henry Purcell

Preludio (The Virtuous Wife Z 611)
Sing, sing, ye druids (Bonduca, or the British Heroine Z 574)
[Prelude] (The Fairy Queen Z 629)
Sonata VI g-moll Z 807
Dry those eyes (The Tempest Z 631)
When first Amintas sued for a kiss Z 430
Rondeau (The Fairy Queen Z 629)
Rondeau – Minuet – Boree (The Old Bachelor Z 607)
Sound the trumpet (Come Ye Sons of Art Z 323)
Music for a while (Oedipus Z 583)
Air (Bonduca, or the British Heroine Z 574)
Air 'La Fürstemberg' (The Virtuous Wife Z 611)
O how happy's he (The Prophetess, or the History of Dioclesian Z 627)

John Blow

An Ode on the Death of Mr Henry Purcell
Poor Celadon, he sighs in vain (Amphion anglicus)
It grieves me when I see what fate (Amphion anglicus)

Tim Mead – kontratenor

James Hall – kontratenor

Les Musiciens de Saint-Julien

François Lazarevitch – kierownictwo artystyczne, flety

François Lazarevitch

Francuski wirtuoz fletu, badacz muzyki dawnej, kolekcjoner instrumentów. Studiował w konserwatoriach w Tuluzie, Wersalu, Brukseli i Paryżu. Stale poszukujący nowych inspiracji, zafascynował się zgłębianiem muzyki tradycyjnej oraz muzyki innych kultur. W 2006 roku powołał do życia Les Musiciens de Saint-Julien, będący poletkiem dla muzycznych eksperymentów i prób interpretacji utworów w różnych kontekstach historyczno-kulturowych. Jako solista Lazarevitch występował z takimi zespołami jak Le Concert d'Astrée, Les Talens Lyriques, Ensemble 1700, Capilla Flamenca, Micrologus. Współpracował także z Pierre'em Séchetem oraz Les Arts Florissants. Jego dyskografia obejmuje ponad dwadzieścia albumów wydanych przez Alpha Classics zarówno poświęconych muzyce renesansowej i barokowej, jak i tradycyjnej. Jako badacz zajmujący się związkami muzyki dawnej i ludowej, odkrywając zapomniany repertuar oraz publikuje materiały nutowe. Prowadzi także działalność pedagogiczną: uczy gry na flecie barokowym i musette w Conservatoire à Rayonnement Régional w Wersalu.

Tim Mead

Kontratenor cieszący się uznaniem międzynarodowej krytyki i publiczności, doceniany w recenzjach (m.in. na łamach „The New York Times” i „The Guardian”), zjednujący sobie szeroki krąg odbiorców o zróżnicowanych preferencjach muzycznych. Swoje umiejętności wokalne doskonalił w King's College w Cambridge i Royal College of Music w Londynie. Jest uznanym interpretatorem dzieł J.S. Bacha, Handla, Brittena, Pergolesiego. Współpracował z takimi dyrygentami, jak: Emmanuelle Haïm, Jonathan Cohen, Harry Bicket, Robin Ticciati czy William Christie. Występował m.in. na deskach Garsington Opera, Royal Opera House Covent Garden, Teatro Real, Opera Philadelphia, Bayerische Staatsoper, Opéra de Lille, Bergen National Opera, Opéra national de Paris, Opera Ballet Vlaanderen, English National Opera, Theater an der Wien, Théâtre de Caen, Teatru Bolszoi, w Hollywood Bowl, Walt Disney Concert Hall i Concertgebouw oraz podczas Glyndebourne Festival, BBC Proms, London Handel Festival i Internationale Händel-Festspiele Göttingen.

James Hall

Kontratenor ceniony za „wybitne” („The Guardian”), „nieskazitelne” i „urzekające” („TheArtsDesk”) występy na scenach operowych, koncertowych i teatralnych na całym świecie. Znany z kunsztu z jakim traktuje zarówno w repertuar barokowy, jak i współczesny. Jest absolwentem Royal School of Music. Szczególnym upodobaniem darzy interpretacje dzieł Bacha, Purcella i Handla. Współpracował z tak znakomitymi dyrygentami, jak Phillipe Herreweghe, John Eliot Gardiner, John Butt, Harry Bicket, Lars Ulrik Mortensen, Peter Whelan, Kristian Bezuidenhout, Laurence Cummings, Christian Curnyn, Ottavio Dantone, Richard Egarr, Donald Runnicles i Masaaki Suzuki. Występował w najbardziej prestiżowych salach operowych i koncertowych na świecie, w tym w Glyndebourne Opera House, Deutsche Oper Berlin, Bayerische Staatsoper, Wigmore Hall, Philharmonie de Paris, Wiener Konzerthaus, Palau de la Música Catalana, Tonhalle Zürich i Carnegie Hall.

Les Musiciens de Saint-Julien

Ansambl muzyki dawnej założony w 2006 roku. Pod wodzą założyciela i lidera François Lazarevitcha od niemal dwóch dekad odkrywają zapomniany repertuar, dzielą zainteresowanie innymi kulturami i próbują spojrzeć na historię muzyki z innej perspektywy. Występowali w renomowanych salach koncertowych, m.in. Salle Cortot, siedzibie francuskiego Senatu w Pałacu Luksemburskim, Logis de la Chabotterie w Saint-Sulpice w Montréverd, Atelier Lyrique de Tourcoing, Philharmonie de Paris. Występowali także w La Maison Française w Waszyngtonie, na festiwalu Ciclo de Música Antigua w Meksyku, Musikfestspiele Potsdam Sanssouci w Niemczech, Festival Bach Montréal w Kanadzie, a także odbywali rezydencje w Bach Academy w Arques-la-Bataille oraz w ramach festiwalu: Festival Baroque de Pontoise i Festival Lanvellec. Liczne nagrania dla wytwórni Alpha Classics wzmocniły silną obecność ansamblu na scenie francuskiej i międzynarodowej.

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany programu.

Niedziela Wielkanocna, 5 kwietnia 2026, godz. 20:00
Dwór Artusa, ul. Długi Targ 43–44
